

AUDIOVISUAL

‘Paradís Pintat’, un documental sobre la pallassa Pepa Plana al delta de l'Ebre

L'audiovisual, que s'estrenarà el proper dijous 9 de gener pel Canal 33, pren la vida nòmada de Plana per a parlar de les migracions i la recerca d'un 'paradís' on viure.

Deltebre Redacció

L'humor com a eina fonamental de denúncia. La pallassa Pepa Plana (Valls el 1965) no entén l'art i en concret els espectacles de pallasses per a adults: d'altra manera. N'és un exemple l'espectacle *Veus que no veus*, que es pot veure fins al dilluns 6 de gener al teatre Espai Brossa de Barcelona. Una obra que entrelliga humor, teatre i poesia per a denunciar la invisibilitat femenina dins el món dels pallassos. Un treball que no dixa de ser una metàfora concreta, d'un problema global que sobrepassa els límits de qualsevol escenari.

L'espectacle ha estat creat entre arrossars del delta de l'Ebre. I és que fa deu anys que la Pepa Plana es va instal·lar a viure als afores de Sant Jaume d'Enveja, a la cerca d'un indret prou allunyat de les dinàmiques urbanes, tranquil i prop del mar. De fet, el Mediterrani és també el teló de

fons de *Paradís Pintat*, un dels seus darrers treballs que amb voluntat de denúncia aborda la crisi migratòria al Mare Nostrum, posa un mirall davant la cara de l'espectador i connecta amb la cara més tràgica del món on vivim. Un espectacle que ha donat peu a un documental que s'estrenarà a televisió el pròxim 9 de gener al programa *El documental* del Canal 33, a les 23.45 h.

L'audiovisual s'ha enregistrat a Valls, Sant Jaume d'Enveja, Amposta, Sant Carles de la Ràpita i Barcelona i reflexiona sobre els conceptes de migració i paradís, a partir d'experiències vitals de la Pepa Plana i agafant l'obra *Paradís Pintat* com a excusa. I és que Pepa Plana (Premi Nacional de Cultura 2014) va néixer en una família marcada per l'èxode republicà, una migració que ha influït la seua trajectòria artística: la maternitat d'Elna, el camp de refugiats d'Argelers i altres espais de la me-

mòria han aparegut en algunes de les seues obres. El 2011, en la cerca del seu paradís professional s'incorpora a l'equip artístic del Cirque du Soleil. Finalment, però, s'instal·la en una antiga granja del Delta de l'Ebre per a posar en marxa el seu espai de creació artística.

El film ha estat dirigit per la directora valenciana Elisenda Trilla (autora també del documental *El moment*.

Un viatge a la terra del cerç sobre el vi de la Terra Alta), amb fotografia de Guillem Voltas i realització del periodista tortosí Oriol Gracià. Es tracta d'una coproducció entre Televisió de Catalunya i l'empresa Produccions Saurines, amb la col·laboració dels ajuntaments de Sant Jaume, Amposta i el Consell Comarcal del Montsià. Així, el paisatge del Delta esdevé l'escenari principal

des d'on Pepa Plana interactua amb artistes i activistes del sud de Catalunya per a reflexionar sobre les migracions, la relació entre el món urbà i el món rural o els models de producció artística. La història, però, també aborda el seu pas per l'Institut del Teatre de Barcelona o els records de joventut a Valls, la seua ciutat natal i on va pujar per primer cop a un escenari. ■